



## ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Telefon: (06-1) 443-5573, Telefax: (06-1) 443-5733

BM telefon: 33-104, 33-140, BM telefax: 33-133

E-mail: [orfkvezeto@orfk.police.hu](mailto:orfkvezeto@orfk.police.hu)

**Szám:** 29000/105/85- /2012.P.

**Tárgy:** alapvető jogot sértő rendőri  
intézkedés elleni panasz elbírálása

# HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 262/2012. (VIII. 22.) számú állásfoglalásának megállapításaira a panaszt

### **elutasítom.**

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Törvényszéknek címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Törvényszékhez (1027 Budapest, Csalogány u. 47-49.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

### **A határozatot kapják:**

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

## INDOKOLÁS

### I.

A panaszos 2011. december 30-án elektronikus úton fordult a Panasztestülethez a vele szemben 2011. december 16-án foganatosított intézkedéssel szemben. Előadta, hogy egy autóbusszon utazott, amikor egy valószínűleg drog befolyása alatt álló személy és társa megtámadták, amely támadás során 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szerzett. A panaszos kihívta a rendőrséget, de a kiérkező rendőr személyesen ismerte az elkövetőt. A panaszos sérelmezte, hogy nem végeztek „drogtesztet” az őt megtámadó személlyel szemben, holott a panaszos már telefonos bejelentésében jelezte, hogy feltehetően drog befolyása alatt áll a másik személy. A panaszos előadása szerint az intézkedő járőr a panaszost vádolta meg, és őt állította elő, miközben „az elkövető kint dohányozhatott az udvaron a járőrökkel” és a panaszos két lépést sem mozdulhatott el egy széktől.

A beadványban előadta, hogy az őt ért támadást az váltotta ki, hogy két férfi a buszon egy idős férfit megrúgott, amit a panaszos szóvá tett feléjük, és kérte őket, hogy fejezzék be azt. A panaszos szerint az elkövetők drogot fogyasztottak, ami bűncselekmény, és ezen kívül megítélése szerint garázdaság elkövetésével is gyanúsíthatóak voltak.

A panaszos utalt arra, hogy 2012. december 17-én, a Szegedi Rendőrkapitányságon előadott panaszában részletesen kifejtette a történeteket. Ezzel kapcsolatban megjegyezte, hogy a „kivizsgálást az eljáró szerv végezte, tájékoztatásuk tele van valótlan állításokkal”. Hozzátette végül, hogy az intézkedő járőr ugyan elismerte, hogy személyesen ismeri az elkövetőt, mégsem jelentett elfogultságot.

A 2012. január 12-én kelt beadványaiban a fentieket a panaszos kiegészítette. További panaszként előadta, hogy – annak ellenére, hogy a panaszos jelezte ezt – a rendőrök nem vizsgálták át a vele szóváltásba keveredett személy ruházatát, és nem ellenőrizték a drogfogyasztást. A panaszos hozzátette, hogy amikor az elkövetővel közölte, hogy láthatóak rajta a drogfogyasztás jelei, a férfi kérlelni kezdte őt, hogy ne hívjon rendőrt, amely viselkedés alátámasztotta a panaszos gyanúját. A panaszos egy idős ember védelmére kelve, sértettként hívta a rendőrséget. Az intézkedő rendőr hívta fel a panaszos figyelmét arra, hogy vérzik a szája, „ezt a későbbiekben letagadta”.

A panaszos megjegyezte, hogy az E75-ös főút mellett állva a rendőrök beültek gépkocsijukba, ahol telefonálni kezdtek „magántelefonjukról”. Majd amikor a panaszos elfordult, hogy telefonáljon hozzátartozójának, az eljáró egyik rendőr – akinek azonosító jelét a panaszos rögzítette – „sugdolózásba kezdett az elkövetőkkel”. A panaszos mindezt akkor észlelte, amikor visszafordult.

Sérelmezte, hogy nem hagyhatta el a széket, onnan két lépésre sem mehetett el, mert őt visszaparancsolta egy rendőr, aki az elkövetővel dohányzott az udvaron.

A panaszos előadta, hogy a Panasztestülethez fordulás lehetőségéről a panasz benyújtásának napján, 2011. december 30-án szerzett tudomást a Köztársasági Őrezred ügyeletes tisztjétől. Hozzátette, hogy a Kisteleki Rendőrkapitányság vezetője vizsgálta a Szegedi Rendőrkapitányságon 2011. december 17-én benyújtott panaszát.

Kifogásolta azt is, hogy a vele szemben intézkedő rendőrök az intézkedés okáról és céljáról nem tájékoztatták, a járőrök nem azonosították magukat. A helyszínen a panaszost csak „futólag, mintegy mellékesen” hallgatták meg, inkább az elkövetővel folytattak beszélgetést. A panaszos az előállítás okáról a rendőrkapitányságon kapott tájékoztatást. Előadta továbbá, hogy az idős emberrel szemben támadólag fellépő személyek közül az egyiket előállították, a másik csak mint tanú volt jelen.

A panaszos előállítása 2011. december 16-án 15 óra 20 perctől 17 óra 10 percig tartott. Az előállítás okáról, illetve jogairól és kötelezettségeiről – elmondása szerint – tájékoztatást nem kapott, az előállítás időtartamáról az igazolást megkapta. A panaszost az ügyeletes nyomozó meghallgatta, a rendőrség vele szemben egyéb cselekményt nem fogatosított.

A panaszos előadta, hogy a rendőrkapitányság épületében lehetőséget adtak egy hozzátartozó értesítésére, viszont nem ismerte az előállítás okát, és a jogi képviselő kiértesítésére sem adtak lehetőséget.

A panaszost az egyik intézkedő rendőr tájékozatta arról, hogy az intézkedés ellen panasszal lehet élni, amit a panaszos az intézkedést követő napon meg is tett. Az előállításról szóló igazoláson szerepelnek testületek, ahogy a Panasztestület elérhetősége is, de azt a panaszossal nem közölték, hogy konkrétan a Panasztestülethez is fordulhat. Ezt a Köztársasági Őrezred egyik ügyeletes tisztje közölte, illetve tanácsolta a panaszosnak.

A panaszbeadványban előadottak tartalma alapján a panaszos rendőri intézkedéssel kapcsolatos kifogásai az alábbiakban összegezhetők. A panaszos sérelmezte:

- előállításának jogszerűségét;
- azt, hogy a járőrök vele nem közölték az intézkedés okát és célját, valamint nem tájékoztatták az intézkedéskor az előállítás indokáról;
- hogy a rendőrök nem azonosították magukat;
- hogy ügyvédjét nem értesíthette a vele szembeni rendőri intézkedésről;
- azt, hogy a rendőrség intézkedése nem volt részrehajlásmentes.

Mindezek alapján kérte a Panasztestület vizsgálatát, amely megállapította, hogy a vizsgált ügyben az egyes sérelmek, így maga az intézkedés, az előállítás ténye és időtartama kérdése kapcsán nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga az intézkedések jogszerűsége okán. Azon kérdéseket illetően, hogy a szolgálati fellépés megfelelt-e a jogszabályi előírásoknak, hogy biztosított volt-e a panaszos számára jogi képviselője kiértesítése, végül, hogy részrehajló volt-e a rendőrök intézkedése, alapjogsérelem – nevezetesen a tisztességes eljáráshoz való jog és az egyenlő bánásmód követelményének megsértése – nem volt megállapítható. Ugyanakkor a Panasztestület megállapította, hogy sérült panaszos a tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való joga azáltal, hogy panaszát a rendőrség nem az Rtv. 93/B. §-a alapján és Ket. szabályai szerint bírálta el.

## II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi iratok tartalmát vette figyelembe:

- a panaszos 2011. december 30-án előterjesztett panasza és 2012. január 12-én kelt megerősítése és kiegészítése;
- a Szegedi Rendőrkapitányság 2011. december 17-én kelt jegyzőkönyve bejelentésről;
- a Kisteleki Rendőrkapitányság vezetőjének 2011. december 22-én kelt tájékoztató levele;
- Igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról;
- 2011. december 17. kelt ambuláns kezelőlap;
- a Kisteleki Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály Közrendvédelmi Alosztály előállítás végrehajtásáról készült 2011. december 16-án kelt jelentése;
- a Kisteleki Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály Közrendvédelmi Alosztály 2011. december 16-án kelt Hivatalos Feljegyzés;
- a Kisteleki Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály Közrendvédelmi Alosztály 2011. december 22-én kelt két jelentése;
- a Kisteleki Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály Közrendvédelmi Alosztály 2012. január 24-én kelt három jelentése;
- a Kisteleki Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály Közrendvédelmi Alosztály 2012. január 25-én kelt jelentése;
- a Kisteleki Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály 2011. december 19-én és 2012. január 26-án kelt jelentése;
- a Kisteleki Rendőrkapitányság Ügyeletének 2012. január 26-án kelt jelentése;
- a Kisteleki Rendőrkapitányság vezetőjének 2012. január 26-án kelt tájékoztató levele;
- 2011. december 20-án kelt Feljelentés szabálysértési ügyben;
- a rendőrség által megküldött, a bejelentésről készült hangfelvételt tartalmazó CD lemez.

## III.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által konkrétan előadott kifogások kapcsán lefolytatott vizsgálat során az alábbiakat állapítottam meg.

### 1. A panaszos kifogásolta előállításának jogszerűségét.

*Az Rtv. 33. § (2) bekezdésének b) pontja:* a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

*A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 271. §-ának (1) bekezdése* szerint, aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétséget követ el.

Az intézkedésről készült jelentésben az intézkedés okaként garázdaság bűncselekmény elkövetésének gyanúja került rögzítésre, mint előállítási ok (Rtv. 33. § (2) b) pont). A jelentés emellett rögzíti, hogy a dulakodásban érintett mindkét személyt előállították. Amikor a két intézkedő rendőr a helyszínre ért a panaszos, mint bejelentő előadta, hogy egy buszon közlekedett, amikor arra lett, figyelmes, hogy egy férfi rugdossa, piszkálja az előtte álló utast. Erre a panaszos felszólította a férfit, hogy ne zavarja az utasokat, majd szóváltásba

keveredtek, és G. M. egy alkalommal megütötte, mire a panaszos védekezni kezdett és alkarjának a megfogásával a földre kényszerítette a férfit. A panaszoson sérülések nyomát nem tapasztalták, illetve a panaszos sem jelezte feléjük azt. Ezután meghallgatták a másik két személyt, közülük elsőként G. M.-et, a másik előállított személyt, aki elismerte a panaszos által sérelmezett magatartást tényét – azaz, hogy piszkálta az egyik utast – valamint azt, hogy a panaszossal szóváltásba keveredtek, majd a panaszos az alkarját a nyakához szorította, aminek következtében ő elesett. G. M. elmondta a rendőröknek, hogy a panaszost ő nem bántalmazta, bár nem zárta ki, hogy védekezés közben hozzáérhetett a panaszoshoz. A jelentések rögzítették G. M. dulakodás közben szerzett felületes sérüléseit (orrvérzés, hámsérülés). A szemtanú – G. M. társa – ezzel megegyezően adta elő a történeteket.

A panaszos által előterjesztett panaszban az áll, hogy a panaszost egy buszjáraton, valószínűleg valamilyen szer befolyása alatt álló személy részéről érte támadás. A panaszos előadta, hogy két személy felszállt a buszra, leültek mellé, majd az egyik személy az előttük álló idős férfit elkezdte rugdosni. A panaszos nemtetszése jeléül rászólt a két férfira és felszólította őket, hogy hagyják abba cselekményüket, mire fenyegetőleg, sértően kezdtek beszélni vele és támadólag léptek fel. Az egyik férfi ezután a panaszos felé közelített, mire a panaszos védekezésképpen szintén felállt és kérte a férfit, hogy hagyjon fel támadó magatartásával. Ekkor a panaszost ököllel megütötte a férfi, mire a panaszos ellökte magától a férfit és kiabálni kezdett az utasok felé, hogy hívják a rendőrséget. Ezután ököllel újabb ütés érte a panaszost, és látta, hogy a másik személy is közeledik felé, ezért úgy reagált, hogy elkapta az őt bántalmazó férfi kezét, azt kicsavarta, és a tarkójánál fogva, támasztva, leszorította az ülésre, rá a másik támadóra. Közben folyamatosan beszélt az utasok felé, hogy hívják a rendőrséget. Ezután a buszsofőr leszállította mindhármukat. Az idős férfi, akit korábban megrugdostak, nem szállt le velük, de a nevét megadta panaszosnak. Ezt követően kért rendőri intézkedést telefonon a panaszos, majd miután a rendőrök kikerkeztek – akik részéről elfogult eljárást tapasztalt – elsőként a két másik személyt hallgatták meg, majd később közölték a panaszossal, hogy „gyanúsítottá” vált és előállítják.

A panaszos telefonos bejelentéséről készült felvételen – a panaszos beadványaival megegyező módon – az hallható, hogy őt támadták meg, valamint, hogy az első ütés a vele szemben fellépő személytől származott. Mindeközben – feltehetően a másik két személy közül az egyiktől – az a kérdés hallható a háttérből, hogy „miről beszélsz?”.

Az intézkedő rendőrök felvették a kapcsolatot a buszsofőrrel, aki a jelentéseik szerint a buszon történeteket nem hallotta, az utasok szóltak neki, hogy két személy verekszik. Ekkor a busszal megállt, és látta, amint a két férfi a földön van és dulakodik, de amikor észrevették, hogy a busz megállt, azt abbahagyták. A panaszos közölte a buszsofőrrel, hogy rendőri intézkedést fog kérni.

Mind a panaszosi, mind a rendőrségi dokumentumok tartalmazzák azt, hogy egy buszjáraton, többek szeme láttára tettelegesséig fajuló nézeteltérés alakult ki a panaszos és G. M. között. A tekintetben ugyan eltérés mutatkozik, hogy ki lépett fel támadólag elsőként, ugyanakkor maga a panaszos sem tagadta tevőleges magatartását, hiszen a Szegedi Rendőrkapitányságon az intézkedés másnapján előadta, hogy azt követően, hogy kétszer ököllel arcon ütötte G. M., elkapta a férfi kezét, azt kicsavarta és tarkójánál fogva, támasztva az ülésre szorította a másik támadóra. Megjegyzendő, hogy a jelentések szerint G. M. hasonlóképpen számolt be a panaszos magatartásáról. Ezen körülményeken kívül figyelembe veendő az eset megítélésakor az, hogy a panaszost és G. M.-et a buszsofőr nyilvánvalóan nem ok nélkül szállította le. A buszsofőr az intézkedő rendőrök megkeresésére úgy nyilatkozott, hogy az utasok hívták fel a figyelmét arra, hogy két férfi verekszik, ezért leállította a

gépjárművet. Ekkor a két férfi a földön dulakodott, és amikor észrevették, hogy a busz megállt, azt abbahagyták.

Fentiek alapján megállapítható, hogy a két egymással dulakodó személy magatartása megalapozta az előállításukat, hiszen a jogsértő cselekmény gyanúja megállapítható volt.

A rendelkezésre álló adatok alapján az is megállapítható, hogy a helyszínen a panaszos és G. M. eltérően adták elő a történeteket, így a körülmények tisztázása érdekében szükségessé vált az érintettek előállítása, valamint ezt indokolta az is, hogy a rendőri intézkedés a további jogszerűtlen magatartást is megakadályozta (ezt az indokot alátámasztja az is, hogy a rendőri jelentések rögzítették: mindkét fél nagyon ideges volt és a többször feltett kérdésekre eltérően nyilatkoztak).

Az eset összes (fent ismertetett) körülményének mérlegelése alapján megállapítható, hogy az **intézkedő rendőrök indokoltan és az arányosság követelményének szem előtt tartásával döntöttek a panaszos előállítása mellett, ezért az e körben előadott panaszt elutasítom.**

**2.** A panaszos kifogásolta azt, hogy a járőrök vele nem közölték az intézkedés okát és célját, valamint nem tájékoztatták az intézkedéskor az előállítás indokáról.

Az *Rtv. 20. § (2) bekezdése* szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt köteles nevét, azonosító számát, illetve az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Ez alól egyetlen eset kivétel, nevezetesen, ha ez a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, ebben az esetben ugyanis az intézkedés befejezésekor kell az igazolására szolgáló lépéseket megtenni.

*A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5. § (1) és (2) bekezdése* szerint az intézkedést a rendőr – az *Rtv. 20. § (2) bekezdésének* első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelegéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.

Az intézkedésben résztvevő rendőr főtörzsőrmester jelentése azt tartalmazza, hogy 15 óra 20 perckor közölte a panaszossal, hogy garázdaság bűncselekményének gyanúja miatt előállítják a rendőrkapitányságra.

A panaszos e körülménnyel kapcsolatban az előterjesztett panaszában úgy fogalmazott, hogy először a helyszínen levő másik két személyt hallgatták meg, majd később vele is közölték, hogy „gyanúsítottá” vált, valamint, hogy elő fogják állítani, majd telefonja kikapcsoltatása után elő is állították.

**Mindezek alapján, az intézkedés, és az előállítás indoka közlése kapcsán – mivel az erre vonatkozó dokumentumok alapján megállapítható, hogy a közlés megtörtént – az előterjesztett panaszt elutasítom.**

3. A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem azonosították magukat.

A már idézett *Rtv. 20. § (2) bekezdése*, valamint a *Szolgálati Szabályzat) 5. § (1) és (2) bekezdése* egyértelműen kötelezettségként írja elő azt, hogy a rendőrnek az intézkedés megkezdésekor azonosítania kell magát.

E szempontból a rendőri jelentés azt tartalmazza, hogy az intézkedő rendőrök 2011. december 16-án 15 óra 12 perckor érkeztek a rendőrkapitányság ügyeletesének utasítása szerinti helyszínre, ahol három férfit intézkedés alá vontak, miután a napszaknak megfelelően köszöntek, közölték nevüket, szolgálati helyüket és jelvéyszámukat, és ezek után a rendőri intézkedést kérő panaszos előadta az egyik rendőr főtörzsőrmester kérdésére a történeteket.

**Fentiek alapján az azonosítási kötelezettség teljesülése miatt előadott panaszt – tekintettel arra, hogy a panaszosi nyilatkozat és a rendőri jelentésben foglaltak közötti ellentmondás az eljárás során nem volt feloldható – elutasítom.**

4. A panaszos sérelmezte, hogy ügyvédjét nem értesíthette a rendőri intézkedésről.

Az *Rtv. 18. §-ának (1) bekezdése* szerint a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli.

Az előállítás időtartamáról szóló „*Igazolás*” megnevezésű dokumentumnak azon része, amelyen a panaszos nyilatkozott hozzátartozó vagy képviselő értesítéséről azt tartalmazza, hogy a panaszos nem kérte a hozzátartozó értesítését, valamint az egyéb rendőrségi iratok is tartalmazzák ugyanezt a körülményt. Jogi képviselő értesítésére a fenti jogszabály alapján abban az esetben van lehetőség, ha ezt az érintett személy ezt külön kéri, főszabály szerint erre vonatkozó kötelezettsége a rendőrségnek nincs. A panaszos által elkövetett bűncselekmény kapcsán pedig megállapítható, hogy a büntetőeljárásra vonatkozó rendelkezések szerint foganatosított olyan eljárási cselekményre nem került sor, amely a kötelező jogi képviselőt előírná.

Az idézett jogszabály természetesen nem csak a hozzátartozó kiértesítését teszi lehetővé. Az érintett a hozzátartozón kívül más személyt is megjelölhet, aki nyilvánvalóan jogi képviselő is lehet. Ugyanakkor a panaszos a fenti, saját aláírásával ellátott igazoláson úgy nyilatkozott, hogy se hozzátartozó, se más személy kiértesítését nem kéri.

**Fentiek alapján az e körben előadott panaszt elutasítom.**

5. A panaszos sérelmezte azt, hogy a rendőrség intézkedése nem volt részrehajlásmentes.

Az *Rtv. 13. § (2) bekezdése* szerint a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.

A panaszbeadvány szerint a panaszos kihívta a rendőrséget, de a kiérkező rendőr személyesen ismerte az elkövetőt és az intézkedő járőr a panaszost vádolta meg, és őt állította elő. Ezen kívül a panaszbeadvány kitért arra is, hogy amikor az E75-ös főút mellett állva a rendőrök beültek gépkocsijukba telefonálni kezdtek „magántelefonjukról”, majd amikor a panaszos elfordult, hogy telefonáljon hozzátartozójának, az eljáró egyik rendőr – akinek

azonosító jelét a panaszos rögzítette – „sugdolózásba kezdett az elkövetőkkel”. Előadta azt is, hogy az eljáró rendőrnő az intézkedés megkezdésekor üdvözölte az elkövetőt, továbbá a helyszínen a panaszost csak „futólag, mintegy mellékesen” hallgatták meg, inkább az elkövetővel folytattak beszélgetést. A rendőrkapitányság épületében pedig *„az elkövető kint dohányozhatott az udvaron a járőrökkel, én két lépést sem mozdulhattam el egy széktől”*.

A panaszos által előadottakkal szemben a rendőri jelentések azt tartalmazzák, hogy a helyszínre való megérkezéskor a panaszost, mint bejelentőt kérdezték meg a történekről elsőként. Az intézkedő rendőr főtörzsőrmester 2011. december 22-én kelt jelentése szerint, miután a panaszos előadta a történeket, a helyszínen újabb szóváltás készült kialakulni, ezért annak megelőzése érdekében szétválasztották a két személyt és külön-külön meghallgatásukra került sor. A rendőrségi iratok szerint a panaszos az intézkedés időtartama iránt érdeklődött, illetve kérésére engedélyezték számára, hogy értesítse barátnőjét a rendőri intézkedésről. A panaszos telefonálása közben hallgatták ki a másik intézkedés alá vont személyt. A rendőr főtörzsőrmester nem cáfolta, hogy utóbbi személyt, G. M.-et ismeri – tekintettel arra, hogy ugyanabban a helységben laknak – és előadása szerint megkérte őt, hogy a rendőri intézkedés során magázódjanak.

A panaszossal szóváltásba keveredett másik személy előállítására is sor került, és e személy kapcsán a rendőrök – a panaszos jelzése, illetve a rendőrök által tapasztalt alkoholszagra figyelemmel – Lion típusú alkoholszondát alkalmaztak. Más jel vagy viselkedési zavar nem utalt kábító hatású anyag fogyasztására, ezért ilyen jellegű vizsgálatot nem kezdeményeztek.

A meghallgatást végző nyomozó úgyszintén arról adott számot, hogy a meghallgatások során sem alkohol, sem kábító szerek fogyasztására utaló jelet nem tapasztaltak az egyik érintett esetében sem, és erre vonatkozóan senki, így a panaszos sem tett semmiféle nyilatkozatot, ezért egyik személy esetében sem végeztek vizelet gyorstesztet.

Az eljárás során kétség kívül megállapítható volt, hogy egyik előállított személyt sem az előállító helyiségben helyezték el, mindketten a rendőrség folyosóján tartózkodtak. Nincsen ellentmondás a tekintetben sem, hogy a másik előállított személy a rendőrség udvarára valóban kimehetett dohányozni, ugyanakkor a rendőri jelentések szerint egy rendőr kíséretében. Ellenben a panaszos úgy fogalmazott beadványában, hogy míg a másik személy a rendőrökkel együtt dohányozhatott, addig ő azt a széket sem hagyhatta el ahova leültették.

Az előállítás jogalapja tekintetében megállapítást nyert (határozat III. 1. pontja), hogy arra megfelelő jogalappal került sor. **A rendőrségi dokumentumok és a panaszos nyilatkozatai közötti ellentmondást a részrehajlás tekintetében nem sikerült feloldani, ezért a hátrányos megkülönböztetés nem volt megállapítható, így a panasznak e részét elutasítom.**

**6.** Az eljárás során megállapítást nyert, hogy a panaszos Szegedi Rendőrkapitányságon előadott panaszának az intézkedést foganatosító szervnél (Kisteleki Rendőrkapitányság) történő kivizsgálása nem a hatályos jogszabályok szerint történt. E körben a panaszos konkrétan nem terjesztett elő panaszt, ezért ebben a tekintetben a panasz elbírálására megállapítom hatásköröm hiányát. Ugyanakkor az eljárási jogszabályok megsértésének vizsgálata kapcsán az alábbiak rögzítése szükséges.



Az Rtv. 92. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány valamint a főigazgatók a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Az Rtv. 93. § (3) bekezdés rendelkezik a rendőrségen előterjesztett panasz eljárás felfüggesztésének szabályairól, miszerint: „A Testület a rendőri szerveknél előterjesztett panaszokról felvilágosítást kérhet, és amennyiben a 92. § (1) bekezdése szerinti eljárásának feltételei fennállnak, erről a panaszost, illetve az eljáró rendőri szervet értesíti. A panaszos az értesítés kézhezvételétől számított nyolc napon belül kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el. Az eljáró rendőri szerv a Testülettől kapott értesítés kézhezvételekor köteles az eljárását felfüggeszteni.”

A rendelkezésre álló dokumentumok alapján megállapítható, hogy a panaszos az intézkedés másnapján a Szegedi Rendkapitányságon előadta panaszát, illetve, hogy a Kisteleki Rendőrkapitányság vezetőjétől a bejelentése kapcsán egy tájékoztató levelet kapott.

A Panasztestület – figyelemmel arra, hogy a panaszos 2011. december 30-án a Panasztestületnél is előterjesztette panaszát – értesítette a rendőrséget és felhívta arra, hogy a panaszeljárást az Rtv. 93. § (3) bekezdése alapján függeszse fel.

A rendőrség az előterjesztett panaszt – rendőri intézkedés elleni panaszként értékelve – ugyan elbírálta, azonban a hatályos jogszabályok szerint előírt alaki feltételeknek a hatóság közlése nem felelt meg. A panaszról szóló érdemi döntést tartalmazó határozat helyett a Kisteleki Rendőrkapitányság vezetője tájékoztató levélben írta le vizsgálata megállapításait, mely szerint a panaszt, mint alaptalant elutasította.

Az idézett jogszabályok értelmezése alapján nyilvánvaló, hogy a panaszos – választása szerint – panaszával az intézkedést foganatosító rendőri szervhez fordulhat, vagy kérheti a Panasztestület vizsgálatát, ugyanakkor két eljárás párhuzamosan, ugyanazon tárgyú panasz esetén nem folytatható le. A Panasztestületnek az Rtv. 93. § (3) bekezdése lehetőséget biztosít arra, hogy az érdemben még el nem bírált panaszügyeket a rendőrségtől átvegye, ugyanakkor pedig a rendőrség az ezirányú közigazgatási eljárását felfüggeszse.

Jelen esetben – tekintettel arra, hogy nem született Ket. szerinti határozat, valamint a Ket. egyéb rendelkezéseiben foglalt értesítések sem történtek meg – a Kisteleki Rendőrkapitányság közigazgatási hatósági eljárást nem indított, ezért annak felfüggesztése sem történhetett meg.

A Panasztestület az eljárási jogszabályoknak megfelelő határozat hiányában, egy még le nem zárt panasz eljárást vett át, ezért hatásköre a panasz vizsgálatára fennállt.

A panaszos a rendőrségen előadta panaszát, melyről jegyzőkönyv készült. Az illetékes Kisteleki Rendőrkapitányság az Rtv. 93/B. §-ában foglalt rendelkezésbe ütköző módon a panaszt nem közigazgatási hatósági eljárásban bírálta el, ezáltal megsértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát. A panaszos által tett, a közigazgatási eljárás lefolytatásának elmulasztására irányuló kifogás hiányában a Kisteleki Rendőrkapitányság mulasztására nem kellett kitérni határozatom rendelkező részében. Mindezzel összefüggésben hangsúlyozandó, hogy a Panasztestület eljárása nyomán a panasz tárgyát képező rendőri

intézkedéssel kapcsolatos érdemi kifogások közigazgatási hatósági eljárás keretében, a jogorvoslati garanciák érvényesülése mellett nyertek elbírálást, ezért e körben tényleges érdeksérelem nem érte a panaszost.

**Fentiek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.**

#### **IV.**

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta, és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület megállapította a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét.

A Panasztestületnek a tisztességes eljárás alapvető jogának sérelme tekintetében tett megállapításai kapcsán – a határozat III. részében részletesen kifejtett indokok alapján – a panasz elbírálására hatásköröm hiányát állapítottam meg.

Hatásköri és illetékességi szabályokat az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdése tartalmazza.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikk, IV. cikk, XV. cikk (2) bekezdés, XXIV. cikk (1) bekezdés;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, valamint a 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) a) pontja és (2) bekezdése, valamint a 109. § (1) és (3) bekezdései;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (2) bekezdés, 15. § (1) bekezdés, 16. § (1) bekezdés, 18. § (1) bekezdés, 33. § (2) b) pont és (4) bekezdés, 47. §, 48. §, 92. § (1) bekezdés, 93. § /A (6) (7) és (9) bekezdései;
- Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 39. § (1) bekezdés, 41. § (1) bekezdés;
- A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 175. § (1) bekezdés és (3) bekezdés e) pont, 271. § (1) és (2) bekezdések.

**Budapest, 2012. október „ „**

**Dr. Hatala József r. altábornagy**  
**országos rendőrfőkapitány**